ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ต่อทักษะชีวิตในการ ป้องกันความรุนแรงด้านร่างกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสมุทรสาคร (EFFECT OF PARTICIPATORY LEARNING LIFE SKILL DEVELOPMENT ON LIFE SKILLS TOWARD PHYSICAL VIOLENT PREVENTION AMONG SECONDARY SCHOOL STUDENTS, SAMUTSAKORN PROVINCE, THAILAND)

นพากรณ์ เสนา 4636631 PHPH/M

วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกอนามัยกรอบครัว

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: จรวยพร สุภาพ พบ. อว. (เวชศาสตร์ครอบครัว)
สุปรียา ตันสกุล ค.ค. (จิตวิทยาการศึกษา) วงเดือน ปั้นดี ส.ค. สุพร อภินันทเวช พบ. วว.
(จิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น)

บทกัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนดันโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสมุทรสาครอายุ 11-15 ปี ประกอบด้วย กลุ่มทดลองจำนวน 39 คน และกลุ่ม ควบคุม จำนวน 35 คน นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วน ร่วม จำนวน 5 แผน ประกอบด้วยแผนพัฒนาเจตคติด่อการกระทำความรุนแรง แผนพัฒนาเจตคติความตระหนักรู้ ในตนเองและเจตคติความเห็นใจผู้อื่น แผนพัฒนาทักษะการจัดการกับอารมณ์ แผนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และแผนพัฒนาทักษะการสื่อสาร ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับโปรแกรม การประเมินผลของโปรแกรมโดยการใช้ แบบสอบถามก่อนและหลังการทดลองทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่า ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของเจตคติต่อการกระทำความรุนแรง ทักษะชีวิตในการ ป้องกันความรุนแรง ได้แก่ เจตคติความตระหนักรู้ในตนเอง เจตคติต่อความเห็นใจผู้อื่น ทักษะการจัดการกับ อารมณ์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสาร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการศึกษาพบว่า ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทคลอง เจตคติต่อการกระทำ ความรุนแรง เจตคติต่อความเห็นใจผู้อื่น ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสาร ของกลุ่มทคลองมีคะแนน เฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.05) ส่วนค่าความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทคลอง เจตคติความตระหนักรู้ในตนเองและทักษะการจัดการกับอารมณ์ระหว่าง กลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน (p-value < 0.05)

สรุปการพัฒนาทักษะชีวิตด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการพัฒนาโดยส่วนใหญ่ของ องค์ประกอบของทักษะชีวิตในการป้องกันความรุนแรงด้านร่างกายในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นจึงมี ความเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจะผสมผสานกับการเรียนการสอนในหลักสูตรปกติ

คำสำคัญ: ทักษะชีวิต/ ความรุนแรงด้านร่างกาย/วัยรุ่น

213 หน้า

FFECT OF PARTICIPATORY LEARNING LIFE SKILL DEVELOPMENT ON LIFE SKILLS TOWARD PHYSICAL VIOLENT PREVENTION AMONG SECONDARY SCHOOL STUDENTS, SAMUTSAKORN PROVINCE, THAILAND

NAPAPORN SENA 4636631 PHPH/M

M. Sc. (PUBLIC HEALTH) MAJOR IN FAMILY HEALTH

THESIS ADVISORS: JARUEYPORN SUPARP, M.D. Dip. THAI BORD OF FAMILY MEDICINE, SUPREYA TANSAKUL, Ph.D. (EDUCATION PSYCHILOGY), WONGDYAN PANDII, Dr. PH., SUPORN APINUNTAVECH, M.D. Dip. THAI BORD OF CHILD AND ADOLESCENT PSYCHIATRY

ABSTRACT

The study was designed as a quasi-experimental research. The samples were secondary school students aged 11-15 years studying in educational opportunity extension schools of Samutsakorn province, Thailand. A total of 39 cases were in an experimental group while 35 cases were in a control group. The students in the experimental group were trained by using participatory learning life skill development program. The program was composed of five plans which were about attitude development to deter violence, attitude development toward self-awareness and empathy, coping with emotion, problem solving skills, and communication skills. For students in the control group did not receive any interactions. Questionnaires were used at pre and post test (both in the experimental and control groups) to evaluate whether the programs were effective or not. Comparisons of differences mean scores of attitude to deter violence, and life skills toward violence prevention (in including self-awareness, empathy, coping with emotion skill, problem solving skills and communication skills) among the experimental group and control group at pre and post test were conducted for data analysis.

Results showed that the mean scores of pre and post test regarding attitudes to deter violence, attitude toward empathy, problem solving skills and communication skills in the experimental group were significantly higher than those of the control group (p-value < 0.05). For the differences between mean score of pre and post test regarding attitudes toward self-awareness and coping with emotion for either group. (p-value < 0.05).

In conclusion, the participatory learning life skills development program enhances life skills toward physical violent prevention in most components of life skills among secondary students. It is appropriate to apply this program to the students for continuous development; it can be used in combination with as existing school curriculum.

KEY WORDS: LIFE SKILL / PHYSICAL VIOLENCE/ ADOLESCENCE

213 pp.